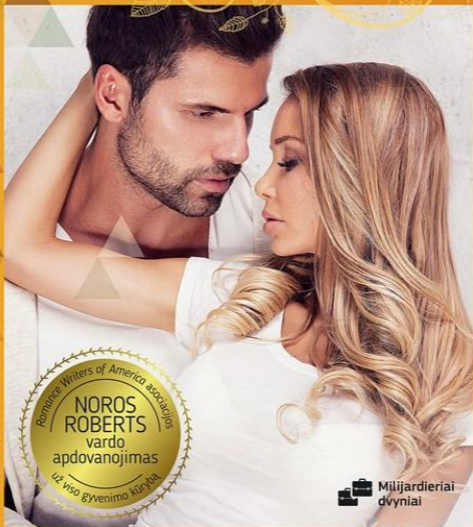

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

CAROLE MORTIMER

Ji pakeitė Darijų Sterną

2017 sausis-vasaris

Milijardieriai
dvyniai

knygute.lt

Carole Mortimer
(Kerol Mortimer)

JI PAKEITĖ DARIJŲ STERNA

Serija
"*Milijardieriai dvyniai*"
pirma knyga

Versta iš Carole Mortimer, *The Redemption of Darius Sterne*, 2015

© Carole Mortimer, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Vilma Burneikienė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2016

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0157-9

Elektroninę versiją parengė, 2016

Pirmas skyrius

- Kas jis? - šūktelėjo Endė, pažvelgusi į prašmat--naus restorano *Midas*, kuriame su sese-rimi ir svainiu šventė savo gimtadienį, tarpdu-rį.

Šampano taurė sustojo prie lūpų, Endė išplė-tusi akis spigino į elegantiško restorano tarp-duryje stoviniuojantį vyrą. Aukštas paniuręs rimtuolis nusivilko tamsų paltą ir įdavė lau-kiančiam patarnautojui.

Endė įvertino, kad jis galėtų būti įpusėjęs ketvirtą dešimtį, atrodė toks tamsus ir pat-raukliai žavus, kad ji negalėjo nuo jo atitraukti akių, tarsi visas jos gyvenimas būtų nuo to priklausęs.

Ir toliau nesiliaudama į jį spoksoți Endė pas-tebėjo, kad jis yra paslaptingas.

Elegantiškas juodas kostiumas ir marškiniai, kak-laraištis, puikiai sukirpti drabužiai išryški-no tobulus raumenis ir beveik dviejų metrų ūgį.

Susitaršę plaukai nuo virš galvos kybančių sietynų šviesos spindėjo tamsaus raudonme-džio spalva.

Veido oda buvo gelsva.

O veidas...

Kuo ilgiau Endė spoksojo, tuo geriau suprato, kad niūriu toli gražu nepavadinsi to griežto, plieninio veido. Kakta aukšta, sudarė protingo žmogaus įspūdį, virš primerktų akių – rūstūs tamsūs antakiai, skruostikauliai it ašmenys, kietai suspaustos lūpos – kaip nulietos, žandikauliai – kvadratiniai ir išduodantys arogancią.

Apskritai bendrą įspūdį buvo galima apibūdinti kaip įelektrinantį.

Vyras abejingai žvalgėsi po restoraną, tuo pačiu metu kalbėdamasis su drauge atėjusiu vyruku. Skvarbus žvilgsnis perskrodė Endę, nukrypo šalin, paskui vėl tingiai grįžo prie jos, tada stabtelėjo.

Endei užgniaužė kvapą, visos mintys išgaravo, kai ji suvokė esanti to skvarbaus žvilgsnio taikinyje.

Ji kažkodėl tikėjosi, kad to vyro akys bus tokios paslaptiškai prikaustančios kaip ir jis pats, bet jos buvo skaidrios, gražaus topazo spalvos, su dervos juodumo vyzdžiais.

Tos kerinčios akys laikė Endės žvilgsnį nelaisvėje net tada, kai jis klausiamai kilstelėjo

antakį, išvydęs jos susidomėjimą.

- Aha! - sumurmėjo jos sesuo pamačiusi, kur žiūri Endė, ir išvydusi jos ankstesnio klausimo objektą. - Nepaprastai žavus, tiesa?

- Ką sakei? - Endė vis dar negalėjo ištrūkti iš to žvilgsnio nelaisvės ir neišgirdo Kim: jos širdis daužėsi krūtinėje, pulsas dundėjo.

- Na, tas vyras, į kurį spigini, mieloji, - ramiai erzino sesuo. - Nejau nenori nuplėšti jam drabužių ir?..

- Ei! Šalia tavęs sėdi tavo vyras, - ilgesingai jai priminė Koliną.

- Tai nesulaikys manęs nuo žvalgymosi po vitrinas, mano meile, - įžūliai atsakė jam žmona.

- Na, toks žvalgymasis po vitrinas yra visiškai ne tavo kišenei! - erzindamas burbtelėjo Koliną.

- Tokia ir yra tikroji žvalgymosi esmė, kvailuti! - meiliai sukikeno Kim.

Endė beveik nepastebėjo linksmo sesers ir jos vyro pasišaipymo, nepažįstamasis kaustė ją žvilgsniu dar kelias ilgas širdį stingdančias sekundes, paskui jo viršutinė lūpa išsitempė, tarsi šypsantis. Tada jis nusigrėžė, su draugu paskui patarnautoją nusekė prie savo staliuko.

Endė trūksmingai įkvėpė, nors širdis tebesidaužė, pulsas lėkė šuoliais.

Silpnas virpulys perbėgo kūnu lyg netikėtos reakcijos į tą tamsų gražuoliuką priminimas.

Ir ji buvo ne vienintelė, stebinti du vyriškius, žingsniuojančius per restoraną. Jie praeidami linktelėjo keliems pažįstamiems, paskui sustojo prie staliuko keturiems, prie lango. Pasi-sveikino su ten jau įsitaisiusia vyresnio amžiaus pora. Patarnautojas atitraukė dvi laisvas kėdes, ir abu vyrai atsisėdo.

Dabar Endė nesijuto pakerėta, suvokė, kad ir kiti vakarieniaujantys žmonės paslapčia stebi tuodu vyrus, bet kalbos virto tyliu kuždesiu, oras prisipildė įtempto lūkuriavimo.

Jai tapo nepaprastai įdomu, nes tokių situacijų šiame ištaigingame restorane dažnai pasitaikydavo dėl turtingų ir garsių žmonių, savi-mylų, nepastebinčių kitų.

Iš tiesų Endė jautėsi šiek tiek priblokšta, kai pirmąkart čia apsilankė.

Vienintelė priežastis, dėl kurios Endė ir jos sesuo su vyru galėjo valgyti aukštuomenės apsuptyje, buvo ta, kad Kolinas dirbo kompanijos *Midas Enterprises* biure Londone. Kaip tos kompanijos darbuotojas jis turėjo teisę už-

sisakyti staliuką *Midas* restoranuose sau ir trims svečiams vieną kartą per metus ir gauti darbuotojo nuolaidą: nė vienas iš jų jokiū būdu nebūtų išgalėjęs čia pavalgyti!

Tokia taisyklė negaliojo *Midas* naktiniame klube, esančiame ketvirtame aukšte: jis buvo rezervuotas tik nariams. O kad taptum nariu, reikėjo abiejų brolių Sternų, milijardierių *Midas* kompanijos savininkų, patvirtinimo.

Endei visa tai panėšėjo į kosmosą.

Net gyvendama gana atsiskyrusi ji buvo girdėjusi apie Darijaus ir Ksandro Sternų sėkmę. Jos svainis pasakojo, kad broliai į verslą įsiveržė prieš dvylika metų, kai ėmėsi socialinės žiniasklaidos internetinio portalo, kuris augo nežmonišku greičiu, kol po trejų metų jie pardavė jį už kelis milijardus svarų sterlingų. Po to įvykio jų niekas negalėjo sustabdyti: jie nupirko kelias elektronikos, oro linijų, žiniasklaidos ir filmų gamybos kompanijas, viešbučių tinklus, visame pasaulyje atidarė prašmatnių restoranų su naktiniais klubais, tokiais kaip šis.

Viskas, prie ko jie prisilietė, regis, virto aukšu.

Tikriausiai dėl to jie savo kompaniją ir pava-

dino *Midas*¹.

- Nepasiduok jauduliui, Ende. - Kim ramina-
mai paplekšnojo seseriai per ranką, išvydusi
jos veidą. - Visi, vyrai ir moterys, reaguoja ly-
giai taip pat, pirmą kartą pamatę brolius Ster-
nus.

- Brolius Sternus? - išplėtusi akis, dusdama
pakartojo Endė. Nieko nuostabaus, kad visi
restorane taip spokso!

- Tiesą pasakius, Sternų dvynius, - lyg visa-
žinė patikslino Kim.

- Dvynius? - Endė nepatikliai išpūtė akis. -
Nori pasakyti, kad namuose liko dar vienas,
toks pat kaip šis? Negali būti!

Vyriškis, kuris ką tik pasirodė restorane, bu-
vo... na, neprilygstamas. Endė negalėjo įsi-
vaizduoti, kad galėtų atsirasti koks nors kitas
toks niūrus ir patrauklus vyras. Ir jokių būdu
ne jo brolis dvynys.

Ji nedaug žinojo apie asmeninį brolių Sternų
gyvenimą. Kai jie pasirodė viešumoje, jai te-
buvo trylika, ji mokėsi baletu mokykloje ir bu-

---

¹ Karalius Midas buvo graikų mitologinis veikėjas.
Viskas, prie ko jis prisiliedavo, virsdavo auksu.
(vert. pastaba)

vo visiškai pasinėrusi į baletą pasaulį. Mažai dėmesio kreipė į verslo reikalus ar aukštųjų menės nuotraukas laikraščiuose ar blizgiuose turtuolių ir garsenybių žurnaluose.

O po nelaimės buvo pernelyg užsiėmusi ateities gaivinimu, nesidomėjo, kas vyko kitų žmonių gyvenime.

Žinoma, žinojo, kad svainis jau kelerius metus dirbo *Midas Enterprises*, bet viengungių milijardierių brolių Sternų gyvenimas visiškai skyrėsi nuo josios: jie, be abejonės, kiekvieną vakarą galėjo valgyti bet kuriame savo restorane bet kuriame pasaulio krašte, kurį pasiekė asmeniniu lėktuvu!

- Vargu, mieloji. Tas brolis dvynys sėdi šalia jo, - tyliai paaiškino Kim.

Endė įsmeigė akis į vyriškį, kuris atėjo kartu su ponu Žaviuoju Paniurėliu - Darijus jis ar Ksandras Sternas? - ir dabar sėdėjo prie stalo bei kalbėjosi su pagyvenusia pora.

Akivaizdu, kad dvyniai ne identiškai dvyniai.

Jei vienas iš dvynių atrodė niūrus ir gundantis, tai kitas buvo mielas ir patrauklus: antrojo madingai susivėlę plaukai buvo šviesūs, oda aukso spalvos, seksuali šypsena suteikė žaismingumo gražiems, dailiems veido bruožams,

juoko raukšlių linijos driekėsi nuo šiltų rudų akių, tarsi jis dažnai šypsotųsi. Jis buvo toks pat aukštas ir raumeningas kaip brolis, nepriekaištingas juodas vakarinis kostiumas taip pat buvo tobulai pasiūtas.

Kitokiomis aplinkybėmis Endei šviesusis brolis dvynys būtų pasirodęs esantis pats gražiausias, bet tamsusis jai atėmė žadą ir ji kitą brolių pastebėjo tik dabar.

Tamsusis dvynys. Šviesusis dvynys.

Endės žvilgsnis nenumaldomai krypo į tamsųjį.

- Kuris yra kuris?

- Ponas Žavusis? Tai Aleksandras, - nerūpestingai pakuždėjo Kim.

- Ei! Aš vis dar čia, - pabrėžtinai ištarė Koliną, jo tamsius plaukus ir mėlynas akis galėjai apibūdinti labiau kaip mielus nei žavius.

- Tu žinai, kaip tave myliu, mielasis, - švelniai patikino Kim. - Bet nė viena sveiko proto moteris negalėtų nežvilgtelėti į tokį vyrą kaip Ksandra Sternas.

Ir vėl Endė nesiklausė, kaip jos sesuo juokavo su Kolinu. Tikriausiai dėl to, kad tamsusis dvynys žvilgtelėjo jos pusėn. Ir vėl pašaipiai kilstelėjo tamsų antakį pastebėjęs, kad ji te-

bespigino į jį. Endė prisivertė nusisukti, sutrikusi pajuto, kaip šiluma užliejo skruostus.

- ... tie gražūs auksiniai plaukai ir šiltos rudos akys. O kūnas po nuostabių kostiumų kaip saldiniukas, įdeges... - Kim ir toliau liaupsino vyruką.

- Einu į tualetą, paliksiu, damos, judvi vienas, kad galėtumėte toliau seilėtis, kol dar neišvarėte man kompleksų, - lakoniškai atsiprašė Kolinąs ir atsistojęs nuėjo.

- Ksandra šviesus? - tiesiai paklausė Endė, kai jiedvi su seserimi liko vienos, ir akimodu perkračiusi mintis suprato, kad ji spigino į *Dariją*, o ne į mielą jo dvynį Ksandrą.

- Na, žinoma, jis yra patrauklusis šviesiaplaukis, - nerūpestingai ją erzino Kim. - Vargu ar seilėčiausi, kaip gražiai pasakė Kolinąs, dėl Darijaus. - Ji suvirpėjo. - Dėl to tamsumo, abejingo mąslumo net baisu apie jį kalbėti!

Tamsus, abejingas ir baidus.

Taip, Endė pritarė, Darijus Sternas tikrai baidus. Bet ne toks abejingas ir susimąstęs, kaip apibūdino sesuo.

Jeigu Ksandra buvo mielas ir turėjo humoro jausmą, tai Darijus atrodė visiškai priešingybė: tamsus kaip pati nuodėmė, viduje tikriausiai

dar tamsėsnis. Kaip statulos išlieti veido bruožai atrodė niūriai grėsmingi, tarsi jam nebūtų priežasčių šypsotis, tuo labiau – juoktis.

Ar kada nors jis tai darydavo?

Kaip jaustūsi moteris, atsakinga už šypsena tame abejingame, arogantiškame veide? Ta, kuri maudytūsi šio vyro juoko skambesyje? Ta, dėl kurios gražių šviesiai rudų akių žvilgsnis sušvelnėtų nuo juoko?

Arba nuo geismo kaitros!

Po šios minties Endė nuspaudė žviegiantį savo minčių stabdį.

Tokie vyrai kaip Darijus Sternas, tokie sėkmingi *milijardieriai* kaip Darijus Sternas, liūdnai pasitaisė Endė, nežiūri į tokias kaip ji. Į moteris, kurioms ne vieta *Midas* restorane, ką ir kalbėti apie nepaprastai turtingą aukštumenės pasaulį, kuriame gyveno broliai Sternai.

Vis dėlto Darijus Sternas tikrai į ją žiūrėjo.

Nors ir trumpam, Endė pripažino tai, bet jis atkreipė į ją dėmesį.

Gal taip nutiko dėl to, kad ji spoksojo išpūstusi akis ir išsižiojusi?

Na, taip. Tikriausiai. Tiesą pasakius, restorane visi žiūrėjo į dvynius Sternus....